

Andra halvlek

Slutspelet

Mats Danielson

Teaser: Från avslutningen av förordet till *Första halvlek*.

Detta är, som titeln antyder, den första av två böcker och skrivs veckorna innan min femtioårsdag. Den andra kommer jag således att skriva år 2059 inför min hundraårsdag. Min förhoppning är att inmatning och redigering då sker med röststyrning istället för tangentbord och mus. Mer än 450 000 tangentnedslag, feltryckningar oräknade, är inte ett effektivt sätt att sätta ihop en förhållandevis kort berättelse.

Högländet, Bromma, juli 2009

Med andra ord kommer nästa bok om 50 år. Väl värd att vänta på...

En liten efterskrift till *Första halvlek* som kommer att gälla även denna bok:

Jag har inte främst formats av en rak karriär, utan snarare av att försöka förbli mig själv i ett antal system som ofta fungerat annorlunda än de sade sig göra. Boken skrevs i ett svep, utan att bläddra tillbaka, i ett försök att bevara karaktären av återblick – att följa minnena och se vilka röda trådar som faktiskt framträdde, utan att i efterhand försöka ordna berättelsen till en pydlig eller friserad konstruktion.

Först när jag nu, vid närmare femtio års ålder, har börjat se tillbaka på alla händelser inser jag att det trots många sidospår ändå finns en röd tråd i hur jag hanterar de hinder som uppstår. Jag har inte velat underkasta mig systemen, men inte heller göra revolt mot dem. I stället har jag försökt förstå systemen, hitta möjliga vägar genom dem och samtidigt behålla min inre kompassriktning.

Från slutordet till *Första halvlek*. Tanken är att följa upp i samma anda.

Mitt liv har hittills innehållit ett antal episoder av olika karaktär. Jag har försökt uppskatta var och en, och de har givit mig olika perspektiv på tillvaron. Att jag inte återger dem som en obruten rad av framgångar innebär inte på något sätt att jag är besviken. Jag tror att alla livsresor innehåller både höga berg och djupa dalar, och för min del skulle det kännas konstigt att inte återge både goda och mindre goda erfarenheter. Att beskriva de mindre goda medför inte någon sorts revanschlust utan bara ett konstaterande av det faktum att det vore högst osannolikt att enbart dra vinstlotter i livets tombola. En någotsånär rimlig och ärlig sannolikhetskalkyl kan inte hamna där, men man kan åtminstone i efterhand försöka uppskatta livets olika skeenden, även om några inte var de roligaste när de upplevdes. Och den inre kompassen trimmas av alla erfarenheter man gjort, så att man blir bättre på att lita på sig själv.

